

Soru Cevap

Pakistan'ın Nükleer Tedarikçiler Grubu'na Üyelik Başvurusu

Soru:

Pakistan Dışişleri Bakanlığı, "Pakistan'ın Nükleer Tedarikçiler Grubu'na üye olmak için resmi başvuruda bulunduğunu bildirdi. Bu adım Hindistan'ın da bir üye olarak kabul edilmesi çağrıları ile karşı karşıya kalan grup içinde büyük olasılıkla gövde gösterisine yol açacaktır." [20.05.2016 Reuters] Amerika, Pakistan'ın başvurusunu veto etti... Daha önce de Çin, Hindistan'ın üyelik başvurularını veto ederken, Amerika veto etmemişti... Çin'in Hindistan'ın başvurusunu veto etmesini anlayabiliyoruz. Amerika'nın, Hindistan'ın başvurusunu veto etmezken Pakistan'ın başvurusunu veto etmesi ise doğal olarak soruları da beraberinde getiriyor. Çünkü Hindistan ve Pakistan yönetimi, şu an Amerika yanlısıdır. O halde bu ikircikli davranışı nasıl anlamalıyız? Sonra bu grubun misyonu nedir? Lütfen bu konuyu açıklık getirir misiniz? Allah mükâfatınızı artırsın.

Cevap:

Bu sorunun açıklaması şu şekildedir:

Birincisi: Sömürgeci kâfir devletlerin, ajanları ile ilişkisi, farklı ajan ülkelere ve bu ilişkiden gözetilen farklı amaca göre değişiklik arz eder. Şöyle ki:

1- Ajan ülke farklı olursa, ilişki de farklı olur. Bu farklılık, bu ajanların İslam ya da kâfir ülkelerin yöneticileri olmalarından kaynaklanıyor. Çünkü sömürgeci devletler, Müslüman ülkelerdeki yöneticileri kalıcı olarak görmüyorlar. Sömürgeci devletler, ajan yöneticiler ile bir anlaşma imzalarken bu yöneticilerin değişimiyle er ya da geç anlaşmanın da bozulacağını hesaba katarlar. Müslümanlar, sömürgeci kâfir bir devletle bir anlaşmayı sadece baskı ve sindirme yoluyla kabul ederler. Fakat bunun da ömrü uzun olmuyor. Evet, Hindistan ve Pakistan yönetimi şu an Amerikan yanlısıdır. Ancak Amerika, Pakistan halkının Müslüman olup Amerikan nüfuzunu kabul etmeyeceğini biliyor. Hindistan halkının çoğunluğu ise müşrik kâfirdir. Küfür de tek millettir. Bu yüzden Amerika'nın Hindistan yönetimi ile ilişkisi Pakistan rejimi ile olan ilişkisinden farklıdır.

2- Öte yandan Pakistan rejimi gibi Hindistan rejimi de Amerika yanlısı olsa da ancak Amerika'nın her iki devletten gözettiği hedef farklıdır. Hindistan'ın misyonu, Çin ile mücadelede mızrak başı olmaktır. Pakistan'ın misyonu ise, Amerika'ya karşı savaşan Afgan-Pakistan direnişi karşısında durmaktır. Diğer bir deyişle Hindistan'ı silahlandırmaktan amaç, Çin'i zayıflatmak, Pakistan'ı silahlandırmaktan amaç ise direnişi kırmaktır.

3- Bu iki nedenden ötürü Amerika, Çin ile mücadele etmek için Hindistan yönetimini nükleer güç ve sofistike silahlarla desteklerken, Pakistan rejimini nükleer silahı geliştirmek için desteklemiyor. Direnişle mücadele etmek için sadece geleneksel hafif ve ağır silahlarla destekliyor.

İkincisi: Genel ve belirsiz bir söylem olmaması için Amerika'nın, nükleer güç olduktan sonra Hindistan ve Pakistan'a karşı tavrının ile nasıl olduğuna bir göz atalım:

1- 1965 ve 1971 savaşlarında Pakistan-Hindistan rekabeti tavan yaptı. Bununla eş zamanlı olarak Hindistan, Pakistan'ın güvenliğini tehdit eden nükleer program oluşturma çalışmaları başlattı. Bu yüzden Pakistan da askeri amaçlar için kullanılmak üzere gizli nükleer program inşa etmeye karar verdi. Pakistan'ın bu eğilimi, ilk kez Pakistan Dışişleri Bakanı Zülfikar Ali Butto tarafından kamuoyuna duyuruldu. Ali Butto yapmış olduğu meşhur açıklamada "Hindistan, nükleer bomba üretirse, bin yıl çimen ve yaprak yeriz, hatta açlıktan ölürüz, biz de üretiriz... Hristiyanların nükleer bombası var. Yahudilerin de nükleer bombası var, şimdi de Hindular nükleer bombaya sahip oldular. Peki, Müslümanların neden olmasın?" dedi. [16 Ocak 2009 Yasin, Rahil, "Güney Asya üzerinde savaş bulutları dolaşüyor" Weekly Blitz Dakka] Pakistan, "Nükleer Enerji Konseyi" adıyla bilinen Nükleer Araştırma Enstitüsü kurdu. Barışçıl nükleer enerji elde etmek için çok çabaladı. 1965 yılında ilk araştırma reaktörü faaliyetlerine başladı. 1972 yılında da ilk doğal uranyum nükleer enerji santrali ve ağır su reaktörü [Karaçi nükleer enerji santrali] açıldı. Ve her iki reaktör de Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı'nın denetimine verildi... Hindistan'ın 1974 yılındaki nükleer denemesine kadar Pakistan'ın bu alandaki çalışmaları ağır aksak normal seyrinde devam etti. Hindistan'ın nükleer denemesinin ardından Pakistanlı Müslümanların duyguları coştı. Bunun üzerine Pakistan'ın nükleer tesisler kurma ve nükleer yakıt elde etme ya da üretme çalışmaları hız kazandı. 1987'nin başlarında da nükleer yakıt üretti.

Hindistan'ın konvansiyonel silahlardaki sayısal üstünlüğü göz önünde alındığında, Pakistan, askeri birliklerin Pakistan topraklarına girişini engellemek amacıyla nükleer silahlar kullanımı politikasını benimsedi. Bunun yanı sıra Pakistan, nükleer başlık taşıyabilen bir dizi balistik füze [Gauri, Şahin, M-11, Tarmok... vb] programını başlattı... [http://www.atomicarchive.com/Reports/India/Missiles.shtml]

Böylece Pakistan, soğuk savaş döneminde ve sonrasında nükleer savaş başlığı üretmek, balistik füze sistemlerini geliştirmek ve nükleer başlık taşımak için uçakların modernizasyonu dâhil nükleer programını genişletmek için yoğun çaba sarf etti.

2- Amerika, Soğuk Savaş sırasında ve sonrasında Hindistan'ın nükleer program oluşturma çalışmalarını destekledi. 1974 yılında yapacağı nükleer deneme için plütonyum üretmek amacıyla Hindistan'a Ağır Su Araştırma Reaktörü [CIRUS] teknolojisi temin etti. Amerika, Hindistan'ın nükleer denemesini soğukkanlılıkla karşıladı. Washington, Tarapur nükleer santralına [Bombay dışında] zenginleştirilmiş uranyum sağlamak için 30 yıllık sözleşmeyi yeniden müzakere kararı aldı. Şüphesiz Hindistan, ABD ile sözleşmeyi müzakere olanağıyla nükleer kapasite ve savunma yeteneklerini genişletmek, nükleer bölünebilir maddeleri özgürleştirmek, anti-balistik füze kalkanları ve nükleer başlık taşıyan füzeler fırlatan denizaltıları geliştirmek için eşsiz bir fırsat yakaladı. Bu eşsiz fırsat, Hindistan'a açık bir avantaj sağladı. Ayrıca Hindistan, [AgNi, Prithvi... vb] füzelerin üretimi ve askeri altyapısını geliştirmek için paralel savaş seyrine start verdi. [http://www.atomicarchive.com/Reports/India/Missiles.shtml]

3- Böylelikle Hindistan ve Pakistan nükleer ülkeler safına katılmış oldu. Nisan 1998 seçimlerinde Amerika yanlısı BJP partisi zaferle çıkınca, atmosfer aniden değişti. BJP partisi, beş nükleer deneme yaptı. Bunun üzerine Amerika yanlısı Pakistan rejimi de altınca nükleer denemesini yaptı. Başkanlık süresinin sonlarına doğru Clinton yönetimi, nükleer deneme yapan bu iki ülkeye yaptırım uygulayarak tepki verdi. Aslında bu yaptırım, Amerika'nın Hindistan Yarımadası'nda iki nükleer gücü örtülü olarak tanıdığı anlamına gelir.

4- Bush yönetimi sırasında ABD'nin, Pakistan ve Hindistan ile ilişkisi hissedilir bir şekilde değişti. Amerika, Hindistan'ın devasa potansiyelini tanıdı ve Hindistan da Çin'le mücadelede sağlam bir kale ve stratejik ortak olmaya aday olduğunu gösterdi. Bu arada Amerika, Pakistan'a NATO dışı ana müttefik niteliği kazandırdı. Amerika, Pakistan'dan aşiret bölgelerinde kendi namına "terörle" mücadele etmesini talep etti. Bu politika, ilişkileri ayırma [*the de-hyphenation of relations*] namıyla biliniyor. Yani Amerika'nın, Hindistan'a karşı bir politikası var ve yukarıda da belirtildiği gibi Pakistan'a karşı da farklı bir politikası var.

5- ABD'nin bu politikasına göre Hindistan, Çin ile mücadelede Amerika'nın ön karakolu iken, Pakistan da direniş karşısında ön karakoludur... Çünkü Pakistan halkının kahir ekseriyeti Müslümandır, Hindistan halkının geneli ise müşrik kâfirdir... Bundan ötürü Amerika, direnişle mücadele için Pakistan'a konvansiyonel silah tedarik ederken, nükleer destek vermemektedir... Hatta Reagan yönetimi döneminde Pakistan'a verilen askeri ve ekonomik yardımlar, Pakistan'ın nükleer programını engellemeye yönelikti. ABD Dışişleri Bakanlığı Bilim ve Teknoloji Danışmanı James Buckley, özetle şöyle dedi: "Biz, önceki yönetim gibi Pakistan'ın nükleer programına uygulanan etkili yaptırımlar yerine Pakistan gibi bir ülkenin korkularını gidermek için bunu geleneksel yollarla tedavi etmeyi umuyoruz. Bunun için sakın Pakistan, nükleer kapasiteye sahip olmayı aklından bile geçirmesin." [Akhtar Ali, Pakistan'ın nükleer ikilemi: Enerji ve güvenlik boyutları, Karaçi: Ekonomik araştırma birimi, 1984, s. 10] Geleneksel yollardan kasıt, ekonomik ve geleneksel askeri yardımlardır. Amerika'nın Pakistan'a nükleer destek vermeme politikası bir süreliğine böyle devam etti. Hatta Pakistan'a nükleer programını geliştirmeme çağruları yaptı. "Ekim ayında ABD Başkanı Barack Obama, Pakistan'a silah programını geliştirmekten kaçınma çağrısında bulundu." [20.05.2016 Reuters] Nitekim ABD, Pakistan ile nükleer anlaşma imzalamayı defalarca reddetti ve Pakistan'ın Nükleer Tedarikçiler Grubu'na üyelik başvurusunu veto etti... Amerika'nın Pakistan'ın Nükleer Tedarikçiler Grubu üyeliğine yaptığı veto, İslamabad'ı yurt içinde üretilen plütonyumu kullanarak teknolojik nükleer silah üretimine zorlamak içindir. Çünkü ağırlık oranı için kullanılan plütonyum oranı, nükleer savaş başlığını küçültmeye yarar. [http://www.dawn.com/news/1248033]

B- Amerika, Hindistan'ı konvansiyonel ve nükleer silahlarla desteklemektedir. Bu desteği göstermek için bazı olaylara bir göz atalım:

- Ocak 2004'de ABD Başkanı Bush ile Hindistan Başbakanı Vajpayee düzenlenen ortak basın toplantısında, sivil nükleer enerji, sivil uzay programı, gelişmiş teknoloji ticareti ve füze savunma gibi tartışmalı dört alanda iki ülkenin işbirliğini öngören Stratejik Ortaklık Anlaşması [NSSP]

imzalandığını açıkladılar. 2005-2006 yılında Yeni Delhi, Amerika'dan nükleer silahlarda kullanılan nükleer enerji programı için nükleer yakıtta özgürce erişim sözü aldı. Bu söz uyarınca Hindistan, Kapsamlı Nükleer Deneme Yasağı Antlaşması ve Bölünebilir Maddelerin Yasaklanması Antlaşması [FMCT] gibi uluslararası anlaşmalara bağlı kalmadan ve füze programına hiç bir kısıtlama getirilmeden nükleer yakıtta erişebilecekti. 2007'de de Hindistan, Amerika ile Hindistan arasında nükleer konularda işbirliğini öngören 123 anlaşma yaptı. Bu nükleer anlaşmaları, Hindistan'a nükleer programı için yurt içinde uranyum zenginleştirme olanağı sunmaktadır. Hâlbuki bu, ABD tarafından imzalanan Nükleer Silahların Yayılmasını Önleme Antlaşması'nın apaçık ihlali demektir. Bu anlaşma metni, "Nükleer silaha sahip olmayan herhangi bir ülkenin, nükleer silah üretimi ya da erişimine hiçbir şekilde yardımcı olmaya, teşvik etmeye" izin vermez. [Bkz. SIPRI, NPT: Nükleer silahların yayılmasını önleme politikası (Londra: Taylor ve Francis, 1980), ek A, p.43.]

- 07 Mayıs 2016'da Şarku'1 Avsat gazetesinin internet sitesinde yayımlanan bir habere göre "Hindistan Başbakanı Modi, ABD ile ardışık Hint hükümetleri tarafından 14 yıldır imzalanmayan büyük bir askeri anlaşma yaptı. Bu anlaşma, reform, modernizasyon işlemleri ve ortak deniz işbirliği yürütülmesi için ABD ve Hindistan'a iki ülkenin askeri üslerini kullanma hakkı tanıyor. Yine aynı anlaşma, iki ülkenin deniz kuvvetlerinin anti-denizaltı savaşında işbirliği yapmasına da imkân veriyor. Hâlbuki bu alan, ABD'nin sadece geleneksel müttefikleri ile paylaştığı hassas askeri teknoloji ve taktikler alanıdır. ABD, dünyanın en büyük denizaltı filosuna sahiptir. Çin'in denizaltı filosu da Hindistan'ın filosundan üstündür..." Radar tarafından tespit edilemeyen denizaltılar, herhangi bir nükleer savaşta ikinci saldırıya kilitlenmek için çok büyük öneme sahiptir. Hindistan, bu anlaşmanın sağladığı kolaylıklar sayesinde en son (Ariana) adı verilen bir denizaltıdan başarılı bir balistik füze denemesi yaptı. Bu füze denemesi, Hindistan'ın ikinci saldırıya kilitlenme kapasitesinde ilerleme kaydettiğini göstermesi nedeniyle Çin ve Pakistan'ı ajite etmiştir. [http://missilethreat.com/china-concerned-about-indian-submarine-missile/]

-Amerika'nın desteğini alan Hindistan, Nükleer Tedarikçiler Grubu'na üye olmak için birçok girişimlerde bulundu, ancak her defasında Çin'den veto yedi... Hindistan'ın Nükleer Tedarikçiler Grubu üyeliğine yönelik Amerika tarafından yapılan çağrının amacı, üyelikle birlikte gerekli nükleer malzemeleri elde edecek olan Hindistan, Çin'in nükleer savaş başlığı sayısını geçecektir. [http://www.icanw.org/the-facts]

Üçüncüsü: Nükleer Tedarikçiler Grubu gerçeğine gelince, aşağıdaki gibidir:

1- Bu grup, Mayıs 1974 yılında Hindistan'ın nükleer denemesinin hemen akabinde kuruldu. İlk toplantısını da Kasım 1975 yılında yaptı. Başlangıçta grubun üyesi sayısı yedi idi. (Kanada, Batı Almanya, Fransa, Japonya, Sovyetler Birliği, İngiltere, ABD) 1976-1977 yılına gelindiğinde üye sayısı 15 oldu, sonra gitgide arttı ve şu an grubun üye sayısı 48'dir... Ama grup içinde gerçek söz sahibi, büyük nükleer güçler, özellikle ABD'dir.

2- Grup, ihracat denetimi ve nükleer silahların yayılmasını denetim altına almak amacıyla faaliyet göstermektedir. Bu denetimi de nükleer silah teknolojisinde kullanılan maddelerin transferini gözden geçirmek, güvenlik araçlarını iyileştirmek ve mevcut nükleer maddeleri korumak yoluyla yapmaktadır. Grup, nükleer malzeme ve teknoloji satışına izin verilen ülkelerle, verilmeyen ülkeleri belirliyor.

3- Kuşkusuz bu gruba üyelik, büyük nükleer güçlerin, özellikle ABD'nin çıkarlarına uygun olarak cereyan etmektedir. Bunun yanı sıra Nükleer Tedarikçiler Grubu, nükleer yayılma ile baş etmek ve ülkelerin nükleer malzeme ihracatı denetimine yönelik daha etkili politikalar dizisi belirleyemez. Başta Amerika olmak üzere büyük nükleer güçleri ihracat denetimi yoluyla özellikle de çift kullanımlı malzemelerde denetleyemez. Bu çift kullanımlı maddeler, büyük güçlerin, özellikle Amerika'nın çıkarları için bir istismar aracıdır. Amerika, bu çift kullanımlı maddeleri kimine izin veriyor, kimine yasaklıyor...

Bu nedenle Nükleer Tedarikçiler Grubu'na üyelik, elbette ki nükleer madde ve malzemelere erişimi kolaylaştırabilir, nükleer üretim ve gelişim hızına yardımcı olabilir vb. Ancak eş zamanlı olarak bu egemen devletlerin planlarına karşı uyanık ve basiretli olmak da kaçınılmazdır. Üyelik, üye devlet için nükleer programı geliştirmenin bir aracı olmalıdır, o ülkeler tarafından istismar edilmenin değil.